

МИЛОВАН ДАНОЈЛИЋ (1937–2022)

ЗИМОВНИК

Сада, кад се ко уволаже
у зими стекоше пути,
мало шта има да се каже,
ту има много да се ћути;

били смо слепи, ниски њихови,
у мржњи, у глади и у јагми;
то прође; остадоше: магла, зидови;
и ми, међ зидовима; ми, у магли;

на почетку другог дела зиме
задатак је јасан и стари:
подсетити се на своје име
учврстити називе ствари –

спојити танку светлост и реч,
загледати се у слог и писмо;
то нам је, што нам је, кад већ
оно истинито пропустисмо.